

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 7014200989
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7014200989.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: C., bytom R., D., právne zastúpený: JUDr. Štefanom Ábelovským, advokátom, Šoltésovej 2, Bratislava, proti žalovanému: 1/ Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Kuzmányho 8, Košice, 2/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-39/2014/OPK zo dňa 7. júla 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/203/2014-50 zo dňa 13. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/203/2014-50 zo dňa 13. októbra 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 5S 203/2014-50 zo dňa 3. októbra 2015 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Personálny rozkaz č. 154 zo dňa 20.03.2014 a rozhodnutie žalovaného č. p.: KM-OLVS-39/2014-OPK zo dňa 07.07.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že personálnym rozkazom č. 73 zo dňa 03.02.2014 bol žalobca ustanovený podľa § 33 ods. 1, §196 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 03.02.2014 do funkcie referent (15510) Obvodného oddelenia PZ Košice Západ, odboru poriadkovej polície OR PZ v Košiciach, KR PZ v Košiciach, služobného úradu Ministerstva vnútra SR, miesto výkonu štátnej služby Košice. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že bol žalobca personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 179/2004 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 27.05.2004. Tento personálny rozkaz bol zrušený rozhodnutím ministra

vnútra SR č. p. SLV-868/PK-2008 zo dňa 12.12.2008 na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/91/2007 zo dňa 25.06.2008, ktorý potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/428/2005-35 zo dňa 11.04.2007. Následne bol skončený so žalobcom služobný pomer podľa § 196 ods. 3 zákona č. 73/1998 personálnym rozkazom OR PZ v Košiciach č. 2445/2008 zo dňa 19.12.2008, dňom 31.07.2004 a uvedený personálny rozkaz bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/28/2009-56 zo dňa 15.02.2011. Na základe tohto rozsudku bolo vydané rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením podľa § 196 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutím OR PZ v Košiciach č. ORPZ-KE-VO-171/2011 zo dňa 17.03.2011, ktoré potvrdilo KR PZ v Košiciach č. KRPZ-KE-VO-245-004/2011 zo dňa 01.06.2011. Tieto rozhodnutia boli zrušené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/104/2011-58 zo dňa 20.09.2012, potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/61/2012 zo dňa 18.12.2013. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.01.2014. Rozkazom č. 5 riaditeľa OR PZ v Košiciach z 03.02.2014 bola zriadená komisia na spracovanie služobného hodnotenia žalobcu.

Dňa 07.02.2014 bol vypracovaný návrh služobného hodnotenia príslušníka PZ podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z., z ktorého vyplýva, že dňom 03.02.2014 bol žalobca ustanovený do funkcie referenta obvodného oddelenia PZ Košice Západ, odboru poriadkovej polície OR PZ v Košiciach a jeho služobný pomer trvá nepretržite od 15.10.1995. Pri ustanovení do funkcie žalobcu riaditeľ OR PZ v Košiciach zistil, že na základe rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/61/2012, že u menovaného v roku 2005 došlo k závažným zmenám spôsobilosti policajta na výkon funkcie. Z uvedeného dôvodu rozkazom riaditeľa OR PZ v Košiciach č. 5/2014 bola zriadená komisia na spracovanie služobného hodnotenia žalobcu podľa § 27 ods. 6 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. a vyžiadal si z Okresného súdu Košice II rozsudok č. k. 7T/11/04-253 zo dňa 20.9.2005. Na základe tohto dôkazu bolo zistené, že v roku 2005 bol žalobca Okresným súdom Košice II odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na odňatie slobody podmenečne na 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 20.01.2008. Odvolanie žalobcu voči tomuto rozsudku bolo zamietnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach č. 4To/32/2006-2007. Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo/12/2007 odmietnuté. Na základe týchto skutočností žalobca nespĺňa podmienku bezúhonnosti podľa § 14 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. z dôvodu, že za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje občan, ktorý bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo bol právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z., podmienku bezúhonnosti musí policajt spĺňať po celý čas trvania služobného pomeru. Vzhľadom na tieto skutočnosti, uvedené v služobnom hodnotení žalobca v súlade s § 27 ods. 4 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. je nespôsobilý vykonávať akékoľvek konanie v štátnej službe. Tento návrh služobného hodnotenia bol prerokovaný dňa 10.02.2014 s odborovým orgánom, ktorý s návrhom súhlasil.

Dňa 11.02.2014 bol vypracovaný Záznam o oboznámení sa s návrhom služobného hodnotenia so žalobcom z ktorého vyplýva, že žalobca má pripomienky k hodnotiacej časti služobného hodnotenia. Prípadné návrhy alebo námietky k návrhu služobného hodnotenia môže písomne predložiť do 12 hodiny dňa 12.02.2014. Žalobca dňa 12.02.2014 predložil na OR PZ v Košiciach pripomienky k hodnotiacej časti služobného hodnotenia.

Dňa 13.02.2014 bolo vypracované Stanovisko komisie k pripomienkam návrhu služobné hodnotenie žalobcu, ktorým pripomienkam komisia v plnom rozsahu nevyhovela a v plnom rozsahu trvala na spracovanom návrhu služobného hodnotenia žalobcu.

Dňa 14.02.2014 bolo vypracované služobné hodnotenie žalobcu, ktoré je totožné so znením návrhov na služobné hodnotenie, ktoré bolo schválené nadriadeným žalobcu riaditeľom OR PZ v Košiciach dňa 17.02.2014. So schváleným služobným hodnotením bol žalobca oboznámený v plnom rozsahu dňa 17.02.2014, čo potvrdil svojim podpisom.

Žalobca sa proti záverom služobného hodnotenia odvolal. Z odvolania vyplýva, že v celom rozsahu zotrváva na svojich pripomienkach, ktoré písomne podal dňa 14.02.2014 vo svojom odvolaní proti

personálnemu rozkazu riaditeľa OR PZ v Košiciach zo dňa 03.02.2014 č. 73. V odôvodnení odvolania žalobca uvádzal, že závery služobného hodnotenia ako aj stanovisko komisie sa nezakladajú na skutočnosti. Postup nadriadených orgánov pri vydaní služobného hodnotenia bol vykonaný v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o policajnom zbore a je toho názoru, že už v júni 2008, keď prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti podľa § 14 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. policajný orgán mal postupovať v súlade s platnými predpismi a vydať rozhodnutie. Z toho dôvodu dané hodnotenie je nedôvodné a v rozpore s právnymi predpismi.

Dňa 11.03.2014 bolo KR PZ v Košiciach doručené odvolanie žalobcu proti služobnému hodnoteniu schválenému dňa 17.02.2014 riaditeľom OR PZ v Košiciach.

Dňa 11.03.2014 bolo vydané rozhodnutie o zložení senátu Poradnej komisie riaditeľa KR PZ v Košiciach vo veci prerokovania odvolania žalobcu voči služobnému hodnoteniu, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 12.03.2014.

Dňa 17.03.2014 bola spísaná Zápisnica z rokovania senátu Poradnej komisie riaditeľa KR PZ v Košiciach vo veci prerokovania odvolania žalobcu proti záverom služobného hodnotenia, z ktorej vyplýva, že senát Poradnej komisie odporúča riaditeľovi KR PZ v Košiciach odvolanie žalobcu zamietnuť a napadnuté služobné hodnotenie potvrdiť.

Dňa 19.03.2014 bolo vydané rozhodnutie riaditeľa KR PZ v Košiciach č.: KRPZ-KE-VO-194-004/2014, ktorým bolo rozhodnuté odvolanie ako nedôvodné zamietnuť a napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Z poučenia v tomto rozhodnutí sa uvádza, že proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať (§ 242 ods. 8 zákona).

Dňa 20.03.2014 bol vydaný personálny rozkaz č. 154, z ktorého vyplýva, že žalobca bol prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu nespôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, pretože to vyplýva z právoplatného záveru služobného hodnotenia. Uvedené rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 24.03.2014. Žalobca proti personálnemu rozkazu č. 154 zo dňa 20.03.2014 podal odvolanie, v ktorom opätovne namietal skutočnosť, že závery služobného hodnotenia ako aj napadnutý personálny rozkaz č. 154/2014 o jeho prepustení zo služobného pomeru sú nedôvodné a v rozpore s platnými právnymi predpismi, pretože už v júni 2008 mal vedomosť nadriadený o tom, že prestal spĺňať podmienku bezúhonnosti podľa § 14 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.

Žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil personálny rozkaz č. 154 zo dňa 20.03.2014. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. je právoplatné služobné hodnotenie so záverom, že žalobca je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Služobné hodnotenie s uvedeným záverom nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2014. Jediným oprávneným rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona bol riaditeľ KR PZ v Košiciach a jeho zákonnou povinnosťou bolo postupovať po nadobudnutí právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že odvolateľ je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe v súlade so zákonom, žalobcu prepustiť zo služobného pomeru príslušníka PZ.

Krajský súd k námietke žalobcu, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona prvostupňový správny orgán mal vedomosť už dňa 30.06.2008, preto obe rozhodnutia správnych orgánov sú vydané v rozpore s § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že táto námietka je právne neopodstatnená.

Žalobca bol dňom 27.05.2004 prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 179/2004 a od tejto doby až po jeho ustanovenie do funkcie dňa 03.02.2014 personálnym rozkazom č. 73/2014 nebol v štátnej službe. Služobné hodnotenie žalobcu bolo vykonané dňa 17.02.2014 voči ktorému podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté dňa 19.03.2014 rozhodnutím riaditeľa KR PZ v Košiciach

č. KRPZ-KE-VO-194-004/2014 tak, že odvolanie žalobcu bolo ako nedôvodné podľa § 243 ods. 4 zákona zamietnuté a napadnuté služobné hodnotenie potvrdené. Toto rozhodnutie prevzal žalobca dňa 20.03.2014. Služobné hodnotenie žalobca nenapadol na súde a nežiadal jeho preskúmanie súdom a preto po vecnej stránke jeho zákonnosť súd neskúmal. Služobné hodnotenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.03.2014, čím sa stalo platným. Až na základe platného služobného hodnotenia sa mohlo s poukazom na § 32 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vykonať opatrenie v služobnom pomere žalobcu, v danom prípade prepustenie žalobcu zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 154 zo dňa 20.03.2014. S ohľadom na túto skutočnosť bolo potrebné považovať za deň, keď vznikol dôvod prepustenia, deň, od ktorého začalo platiť služobné hodnotenie, t. j. 20.03.2014. O prepustení správny orgán rozhodol dňa 20.03.2014, z čoho je zrejmé, že o prepustení žalobcu bolo rozhodnuté v zákonnej lehote podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z.

K námietke žalobcu, že prvostupňový správny orgán mal vykonať služobné hodnotenie v priebehu štátnej služby najmenej raz za päť rokov a tým si nesplnil svoju povinnosť podľa § 27 ods. 6 zákona č. 73/1998 Z. z. súd uviedol, že ani táto námietka nie je právne opodstatnená.

V súvislosti s touto námietkou uviedol, že podľa § 27 ods. 6 pís. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. v priebehu štátnej služby sa služobné hodnotenie vykoná najmenej raz za päť rokov. Ako vyplýva z administratívneho spisu posledné služobné hodnotenie bolo na žalobcu vykonané dňa 13.09.2002. Nakoľko žalobca, tak ako súd už vyššie uviedol, bol prepustený dňa 27.05.2004 zo služobného pomeru a do funkcie bol ustanovený dňa 03.02.2014 nebol v štátnej službe a preto lehota na vykonanie služobného hodnotenia neplynula.

Na základe uvedeného krajský súd rozhodol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odvolaní poukázal žalobca iba na to, že jeho právny zástupca dňa 8.10.2015 požiadal súd o odročenie pojednávania s tým, že žalobca predložil doklad o práceneschopnosti a súčasne žiadal, aby bol prítomný na pojednávaní, no aj napriek týmto skutočnostiam došlo k vydaniu rozhodnutia prvostupňovým súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalobca za to, že týmto boli porušené jeho práva na vyjadrenie sa k uvedenej veci.

K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, iba zastáva názor, že napadnutý rozsudok je nezákonný. Uviedol, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného žalovaný považuje napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave za vydaný v slade s ustanoveniami O.s.p., ktorý je v dostatočnom rozsahu odôvodnený, krajský súd sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a z uvedeného dôvodu ho žalovaný navrhuje ako vecne správny potvrdiť.

K podanému vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním zo dňa 10.8.2016 vyjadril žalobca a uviedol, že jeho práva na vyjadrenie k uvedenej právnej veci boli porušené. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/180/2010, podľa ktorého „dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania pred súdom je aj žiadosť účastníka konania byť osobne vypočutý na pojednávaní ak o to požiada a predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo

oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.) a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) dodáva nasledovné:

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KM - OLVS-39/2014-OPK zo dňa 07.07.2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz č. 154 zo dňa 20.03.2014. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. je právoplatné služobné hodnotenie so záverom, že žalobca je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Služobné hodnotenie s uvedeným záverom nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2014. Jediným oprávneným rozhodnúť o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona bol riaditeľ KR PZ v Košiciach a jeho zákonnou povinnosťou bolo postupovať po nadobudnutí právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že odvolateľ je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek

funkciu v štátnej službe v súlade so zákonom, žalobcu prepustiť zo služobného pomeru príslušníka PZ.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. je policajt povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu,
- i) vykonávať štátnu službu nestranne,
- j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, 8) ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
- k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
- l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
- m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru,
- n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,
- o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby,
- p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
- r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku,
- s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
- t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
- u) zvyšovať si odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a návyky potrebné na výkon štátnej služby a prehlbovať si kvalifikáciu,
- v) dodržiavať liečebný režim určený ošetrojúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz,
- w) zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy; to neplatí, ak je tomuto policajtovi poskytovaná zdravotná starostlivosť mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ je potrebné, aby bolo žalobcovi dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ ide o rozsah preskúmvavej pôsobnosti správneho uváženia, súdy sú limitované ustanovením § 245 ods. 2 O.s.p. a pri preskúmvaní zákonnosti takéhoto rozhodnutia zisťujú, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonov. V praxi to znamená, že najskôr, ako pri každom inom rozhodnutí venujú pozornosť tomu, či správny orgán vychádza z náležite zisteného skutkového stavu veci a či správne aplikoval právny predpis na predmetný skutok. Prieskum je zameraný aj na zisťovanie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite zdôvodnené, a to osobitne v nadväznosti na aplikovaný inštitút správneho uváženia.

Podľa ustáleného právneho názoru najvyššieho súdu, posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží.

Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z. z., najmä, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Obidva správne orgány v danej veci postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že v konaní žalovaného správneho orgánu ani v konaní, ktoré mu predchádzalo nezistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O.s.p.), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom, preto krajský súd nepochybil, ak žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o žalobcom jedinú namietanú skutočnosť, že právny zástupca žalobcu požiadal o odročenie pojednávania s predložením dokladu o práceneschopnosti a aj napriek tomu došlo k vydaniu rozhodnutia krajským súdom, najvyšší súd uvádza, že uvedené potvrdenie nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 119 ods. 3 O.s.p., pretože v ňom nie je uvedené, že nie je schopná (nebola schopná) bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Uvedenie, že sa zo zdravotných dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania, je nedostatočné vzhľadom na obsah § 119 ods. 3 O.s.p., jeho výklad a dôvodovú správu k uvedenému ustanoveniu.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov súdneho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovanému náhrada trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.